

POŚMIEWAN (5) *part praet pass impf*

pośmiewan (5), [**pośmiewany**].

Teksty nie oznaczają ó oraz è; o prawdopodobnie jasne (tak w po-); -ån, [-an-].

sg m N (praed) pośmiewån (5), [(attrib) pośmiewany]. ◊ [f N pośmiewan(a). ◊ n N pośmiewan(e).]

[Składnia dopełnienia sprawcy: pośmiewany od kogo.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Z którego szyszq (5) : [Sokrates] Wielekroć gdy fie zkim gadał policzki łobie dawał, á wiele kroć marnie pośmiewan, to wżitko dobrowolnie łcirpiął *BielŻyw* 46, 12; *KwiatKsiąż* G3; [*Glosy II nr 74/45*; tym łpołobem dyłfymulowác iest iákoby Páná Bogá náigrawác/ ktory/ iáko Apołtoł powiáda/ nie może być pośmiewan. *WerReguła* 21 (*Linde*)].*

*W połączeniach szeregowych (2): Był policzkowan, pośmiewan, y też połzyikowan/ y ná łwey łwiętey twarzy vplwan *ArtKanc* D17, C18.*

*[Szereg: »pośmiewany, (i) wzgardzony« [szyk zmienny]: *Pozdraw* Fv; A zálię pobożnego życie/ iákokolwiek bądź tu ná tym łwiece wzgárdzone/ pośmiewáne/ przychodzi do żywotá wiecznego niebiełkiego *GilPos* 259.]*

Synonimy: nagrawan, naigrawan.

Cf **POŚMIEWAĆ**